



The Time Machine

Swedish Translated Story

Originally written by H. G. Wells



English

The thing the Time Traveller held in his hand was a glittering metallic framework, scarcely larger than a small clock, and very delicately made.

He took one of the small octagonal tables that were scattered about the room, and put it in front of the fire.

On this table he placed the mechanism.

Then he drew up a chair, and sat down.

The only other object on the table was a small shaded lamp, the bright light of which fell upon the model.

There were also perhaps a dozen candles around the room, two in brass candlesticks upon the mantel and several in sconces, so that the room was brilliantly illuminated.

I sat in a low armchair near the fire, and I drew this forward so as to be almost between the Time Traveller and the fireplace.

Filby sat behind him, looking over his shoulder.

The Medical Man and the Provincial Mayor watched him from the right, the Psychologist from the left.

The Time Traveller looked at us, and then at the mechanism.

"Well?" said the Psychologist.

"This is only a model," said the Time Traveller, resting his elbows upon the table and pressing his hands together.

"It is my plan for a machine to travel through time."

"You will notice that it looks askew, and that there is an odd twinkling appearance about this bar, as though it was in some way unreal."

Swedish

Föremålet som Tidsresenären höll i handen var en glittrande metallram, knappt större än en liten klocka, och mycket fint tillverkad.

Han tog ett av de små åttkantiga borden som var utspridda i rummet, och ställde det framför elden.

På detta bord placerade han mekanismen.

Sedan drog han fram en stol och satte sig.

Det enda andra föremålet på bordet var en liten skärmad lampa, vars starka ljus föll på modellen.

Det fanns också kanske ett dussin ljus runt om i rummet, två i mässingsljusstakar på spiselkranen och flera i väggljusstakar, så att rummet var strålande upplyst.

Jag satt i en låg fåtölj nära elden, och jag drog fram den så att den nästan stod mellan Tidsresenären och den öppna spisen.

Filby satt bakom honom och tittade över hans axel.

Medicinmannen och Borgmästaren tittade på honom från höger, Psykologen från vänster.

Tidsresenären tittade på oss och sedan på mekanismen.

"Nå?" sa Psykologen.

"Detta är bara en modell", sa Tidsresenären, vilade armbågarna på bordet och tryckte ihop händerna.

"Det är min plan för en maskin som kan resa genom tiden."

"Ni kommer att märka att den ser skev ut, och att det är ett märkligt blinkande över den här stängen, som om den på något sätt var överklig."

He pointed to the part with his finger.

"Also, here is one little white lever, and here is another."

The Medical Man got up out of his chair and peered into the thing.

"It's beautifully made," he said.

"It took two years to make," retorted the Time Traveller.

"Now I want you clearly to understand that this lever, when pressed, sends the machine gliding into the future, and this other one reverses the motion."

There was a minute's pause perhaps.

Then the Time Traveller reached towards the lever.

"No," he said suddenly. "Lend me your hand."

And turning to the Psychologist, he took that individual's hand in his own, so that it was the Psychologist himself who sent the model on its voyage.

We all saw the lever turn. I am absolutely certain there was no trickery.

There was a breath of wind, and the lamp flame jumped.

One of the candles on the mantel was blown out, and the little machine suddenly swung round, became indistinct, was seen as a ghost for a second perhaps; and it was gone!

Except for the lamp, the table was bare.

Han pekade på delen med sitt finger.

"Här är också en liten vit spak, och här är en annan."

Medicinemannen reste sig från sin stol, och lutade sig in för att granska föremålet.

"Den är vackert tillverkad", sa han.

"Den tog två år att göra", svarade Tidsresenären.

"Nu vill jag att ni tydligt förstår att denna spak, när den trycks ner, skickar maskinen glidande in i framtiden, och denna andra vänder rörelsen."

Det var en minuts paus kanske.

Sedan sträckte sig Tidsresenären mot spaken.

"Nej", sa han plötsligt. "Låna mig din hand."

Och vände sig till Psykologen, tog den individens hand i sin egen, så att det var Psykologen själv som skickade modellen på sin resa.

Vi såg alla spaken vridas. Jag är helt säker på att det inte var något lurendrejeri.

Det kom en vindpust och lampans låga hoppade till.

Ett av ljusen på spiselkranen blåstes ut, och den lilla maskinen svängde plötsligt runt, blev otydlig, sågs som ett spöke för en sekund kanske; och den var borta!

Förutom lampan var bordet tomt.

Vocab review

learnwithablas.com

<input checked="" type="checkbox"/>	English	Swedish
<input type="checkbox"/>	armchair	fåtölj
<input type="checkbox"/>	room	rum
<input type="checkbox"/>	time	tid
<input type="checkbox"/>	year	år